

Є. М. Бабич

Зісман Марко Давидович

ЗІСМАН Марко Давидович (06(19). 03. 1909, Одеса – 12. 01. 1985, Київ) – поет, перекладач. Член СПУ (1938). Учасник 2-ї світової війни. Навч. на літ.-лінгвіст. факультеті Харків. ІНО, закін. факультет герман. мов Укр. інституту лінгвіст. освіти (Київ, 1933). Працював у редакціях Києва та Львова. Почав друкуватися від 1924. Автор зб. «Рот-фронт» (Х.; К., 1932), «Пісня про щастя» (К.; Х., 1935), «У всеозброєнні» (1938), зб. сонетів «Різноліття» (1973), «Ряст» (1979; усі – Київ). У його перекладі з рос. українською мовою опубл. поеми «Мцирі» М. Лермонтова (ж. «Піонерія», 1939, № 10; «Література і мистецтво», 1940, № 11/12; 1941, № 3; «Лермонтов М. Вибрані твори», 1951), «Прапор над сільрадою» О. Недогонова (1948; 1950), драма «Іван Грозний» О. Толстого (1948; спільно з Л. Первомайським); з білорус. – поема «Прапор бригади» А. Кулешова (1947); з польс. – п'єса «Марія Стюарт» Ю. Словацького (1947; усі – Київ); з нім. – трагедія «Професор Мамлок» Ф. Вольфа (К.; Х., 1936), поезії Й.-В. Гете (у зб. вибраного 1949, 1969, 2005), повість «Ромео і Джульєтта з вулиці Бернау» Ф. Кайна (1957), романи «Вірнопідданий» Г. Манна (1954; обидва – Київ), «Криворізький прапор» О. Готше (Дн., 1961).

Рекомендована література

1. М'ястківський А. У берегах сонета // ЛУ. 1980, 25 лип.;
2. Марко Зісман: [Некролог] // Там само. 1985, 17 січ.

Бібліографічний опис:

Зісман Марко Давидович / Є. М. Бабич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-16296>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).